

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Alexandru Dolghii împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii
Moldova, Inspectoratului General de Poliție, Direcției Poliție mun. Chișinău

(încasarea prejudiciului material cauzat prin aplicarea ilicită a amenzii
contravenționale)

împotriva deciziei din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-417/25

PIGD Nr. 2-21175222-01-2ra-10092025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Mitrofan)
Curtea de Apel Centru (jud. R. Pulbere, A. Malii, R. Pascari)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 noiembrie 2021, Alexandru Dolghii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, solicitând repararea prejudiciului material prin încasarea, în mod solidar, a sumei de 3.000 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. xxxx din 03 decembrie 2020, întocmit de agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, a fost învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 355 din Codul contravențional. La 09 decembrie 2020, cauza contravențională a fost transmisă spre examinare instanței de judecată competente.

3. Nefiind de acord cu procesul-verbal întocmit, reclamantul l-a contestat în instanța de judecată și, pentru asigurarea apărării drepturilor sale, a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Vasile Geru, achitând pentru serviciile prestate suma de 3.000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria ET nr. 857396.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23 februarie 2021, rămasă definitivă și irevocabilă la 11 martie 2021, procesul contravențional a fost încetat pe motivul inexistenței faptei contravenționale.

5. Reclamantul a susținut că, urmare a întocmirii neîntemeiate a procesului-verbal contravențional și a atragerii sale la răspundere contravențională, a suportat un prejudiciu material în cuantum de 3.000 lei, reprezentând cheltuielile pentru asistența juridică.

6. Invocând prevederile art. 384 alin. (2) lit. a) și u), alin. (3¹) din Codul contravențional, precum și ale art. 1998 alin. (1) din Codul civil, reclamantul a susținut că prejudiciul i-a fost cauzat prin acțiunile ilicite ale colaboratorului Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, care a întocmit neîntemeiat procesul-verbal cu privire la contravenție.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2023, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 17 ianuarie 2024, Alexandru Dolghii, reprezentat de avocata Olga Eni, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2023, iar la 24 iunie 2024 a depus cererea de apel motivată, solicitând admiterea acțiunii privind încasarea, în mod solidar, de la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, a sumei de 3.000 lei cu titlu de prejudiciu material constituit din cheltuieli pentru asistență juridică.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia Curții de Apel Centru din 04 februarie 2025, a fost admis apelul declarat de Alexandru Dolghii, reprezentat de avocata Olga Eni, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2023. S-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea și s-a dispus încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Alexandru Dolghii a sumei de 3.000 lei cu titlu de prejudiciu material, respingând în rest pretențiile ca neîntemeiate.

10. Instanța de apel a reținut că, la 03 decembrie 2020, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău a întocmit pe numele lui Alexandru Dolghii un proces-verbal cu privire la contravenție, iar prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 23 februarie 2021 procesul contravențional a fost încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) și art. 461 din Codul contravențional, pe motivul inexistenței faptei contravenționale. Totodată, instanța a constatat că reclamantul a suportat cheltuieli pentru asistență juridică în cuantum de 3.000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria ET nr. 857396 din 24 ianuarie 2021.

11. Analizând prevederile art. 383 alin. (3) și art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, instanța de apel a reținut că persoana în privința căreia procesul contravențional a fost încetat are dreptul la repararea cheltuielilor suportate și la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente. Instanța a apreciat că încetarea procesului contravențional pentru inexistența faptei contravenționale echivalează cu constatarea caracterului nejustificat și ilegal al atragerii reclamantului la răspundere contravențională,

astfel încât nu era necesară existența unei hotărâri judecătorești distincte care să constate expres caracterul ilicit al acțiunilor agentului constator.

12. În continuare, analizând prevederile art. 12 și 14 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, precum și pct. 3, 8, 15-20 și 24 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, instanța a reținut că Inspectoratul de Poliție Rîșcani și Direcția de Poliție mun. Chișinău constituie subdiviziuni subordonate Inspectoratului General al Poliției, fără personalitate juridică proprie, astfel încât Inspectoratul General al Poliției reprezenta subiectul pasiv corespunzător al raportului juridic litigios.

13. Totodată, instanța de apel a apreciat că, după introducerea Inspectoratului General al Poliției în proces în calitate de copârât prin încheierea protocolară din 08 noiembrie 2023, nu era necesară reformularea expresă a pretențiilor împotriva acestuia. Respingerea acțiunii pentru neindicarea formală a pârâtului corespunzător a fost calificată drept o abordare excesiv de formalistă, contrară principiului coparticipării procesuale obligatorii prevăzute de art. 62 din Codul de procedură civilă și exigențelor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

14. Din considerentele menționate, instanța de apel a constatat că Alexandru Dolghii era îndreptățit la repararea prejudiciului material reprezentat de cheltuielile pentru asistență juridică suportate în cadrul procesului contravențional, motiv pentru care a admis apelul, a casat hotărârea primei instanțe și a dispus încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul reclamantului a sumei de 3.000 lei cu titlu de prejudiciu material.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 01 iulie 2025, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 04 februarie 2025, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

16. În motivarea recursului, Inspectoratul General al Poliției a susținut că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu a examinat complet și multilateral circumstanțele cauzei și a ajuns la concluzii care contravin materialului probator administrat, adoptând o soluție neîntemeiată de admitere a pretenției privind repararea prejudiciului material.

17. În esență, recurentul a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 1, 3 și 5 din Legea nr. 1545/1998, reținând nejustificat existența

temeiurilor pentru antrenarea răspunderii patrimoniale a statului și pentru încasarea sumei de 3.000 lei cu titlu de prejudiciu material, deși circumstanțele cauzei nu se încadrau în cazurile expres prevăzute de lege.

18. Totodată, recurentul a invocat prevederile art. 30 alin. (11) din Codul contravențional, art. 94 alin. (1), art. 96 alin. (1) și (11), precum și art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, susținând că cheltuielile de asistență juridică urmau să fie solicitate în cadrul procesului contravențional, iar reclamantul nu a demonstrat caracterul real, necesar și rezonabil al acestora, prezentând doar dovada achitării onorariului. De asemenea, a invocat recomandările relevante în materia compensării cheltuielilor de asistență juridică, jurisprudența CtEDO și practica Curții Supreme de Justiție în cauze similare.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

20. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

21. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

22. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

23. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Centru a fost pronunțat în ședință publică la 04 februarie 2025, iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 23 iunie 2025. Recursul a fost depus la 01 iulie 2025. Prin urmare, completul de judecată constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

25. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

27. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

28. Pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

29. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare

corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor de fapt dovedite prin probatoriul administrat.

32. Susținerile recurentului referitoare la inexistența temeiurilor pentru repararea prejudiciului material, precum și la caracterul nejustificat al cheltuielilor de asistență juridică, nu relevă o problemă de legalitate în sensul art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ci exprimă dezacordul acestuia cu concluziile instanței de apel și cu modul de apreciere a circumstanțelor cauzei.

33. Totodată, argumentele privind lipsa probării prejudiciului și caracterul nerezonabil al sumei acordate vizează aspecte ce țin de aprecierea probelor și stabilirea situației de fapt, care nu pot constitui, prin ele însele, temei pentru admiterea recursului în lipsa demonstrării unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor sau a unei erori de drept.

34. Completul de judecată constată că instanța de apel și-a motivat soluția prin raportare la circumstanțele stabilite în cauză, la actele procesului contravențional și la probele administrate, expunând argumente suficiente pentru a justifica concluzia privind existența prejudiciului material și legătura de cauzalitate dintre acesta și actul de sancționare anulat.

35. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

36. Din considerentele expuse, completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

37. În conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat